

[GNAROWAĆ SIĘ *vb impf*

Zawsze się.

Oba a jasne; teksty nie oznaczają ó; o jasne.

inf gnarować się. ◇ praes 1 sg gnaruję się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Postępować w należyty sposób; gerere negotium bene, gerere rem suam feliciter a. cum cura Cn [z czym]:* Tak się to dziecię umie z tym koniem gnarować, iżby też i z dzieciństwa przy tym ustawnie był *HistOtton* 44.

2. *Skromnie żyć, poprzestawać na małym; colere vitam inopem, vitam tolerare a. trahere quoquo modo Cn:* Gnáruię fię/ Tenuiter vivo, egre victum tolero. *Volck Fff3v.*

KW